

בחושך, בזנבה של תל אביב

ציר העלבון

"הזמן זורם כביב חשוף.
בפעם הבאה כבר יתקשה לבי" –
דליה רביקוביץ (מתוך ספר השירים הגנוזים)

נפְלֵתִי כָּל הַדֶּרֶךְ עַד לִפּוֹ
וְלֹא הִיָּה שׁוֹם צֶדֶק בְּנוֹה.
אֲמַרְתָּ כְּמֹס שְׁפָתַיִם: "אֱלֹהִה
אוֹתָךְ", וּבִלְבָּךְ: "מָה אֶת עוֹשֶׂה פֹה?"

לְחוּג לְבַד סָבִיב הָעֵלְבוֹן כְּצִיר,
בְּלִילָה, כָּל הַדֶּרֶךְ עַד לִפּוֹ,
לְשִׁמְעַ צַעֲקוֹת עוֹרְבִים שְׁעָפוּ,
לְלַכֵּת כָּל הַדֶּרֶךְ עַד קִצִּי.

הַדֵּהוּד "הַחֲבוּרָה" גָּאָה סָבִיב.
שְׁאַלְתִּי: "כָּאֵן אֶנְחֵנוּ נִפְרָדוֹת?"
הַשְׁבֵּת לִי: "כֵּן", בְּקוֹל שֶׁל מְנֻדוֹת.
וּכְאֲבִי הִיָּה חָשׁוּף כְּבִיב.

בְּלִילָה, כָּל הַדֶּרֶךְ עַד לִפּוֹ,
לְחוּג לְבַד סָבִיב הָעֵלְבוֹן כְּצִיר,
לְלַכֵּת כָּל הַדֶּרֶךְ עַד קִצִּי,
לְשִׁמְעַ צַעֲקוֹת עוֹרְבִים שְׁעָפוּ.

נִשְׁפָּכְתִּי עִם בְּכִי בַּמּוֹרְדוֹת,
בַּחֲשֵׁךְ, בְּזִנְבָה שֶׁל תֵּל אֲבִיב.
וּכְאֲבִי הִיָּה חָשׁוּף כְּבִיב.
נִטְשֵׁת אוֹתִי בְּלִי גְנוּנֵי פְרִידוֹת.

נִשְׁפָּכְתִּי כָּל הַדֶּרֶךְ עַד לִפּוֹ
כְּתַעֲרֻכַת שֶׁל בִּיּוֹב וּבְכִי.
אֲמַרְתָּ כְּמֹס־שְׁפָתַיִם: "אֵל תִּלְכִּי"
וּבִתְרוֹכֶךְ אֲמַרְתָּ: "מָה אֶת עוֹשֶׂה פֹה?"

על פני הטראומה

1

הִלַכְתָּ וְנִשְׁאַרְהָ רַק הַמַּגָּבֶת
שָׁרַק אֶתְמוֹל עֲטַפְתָּ בָּהּ אֶת גּוֹפֶהָ.
עֲכָשׁוּ סְבִיבֵי עוֹמְדִים קִירוֹת הַגֶּבֶס.

עֲכָשׁוּ הַזְמַן הוֹלֵךְ לוֹ וְהוֹפֵךְ
לַזְמַן הַדֵּל הַזֶּה שֶׁבִּלְעֲדִיָּה.
כִּי רַק אֶתְמוֹל נִצַּמְדְתִּי אֶל גּוֹפֶהָ

וְרַק אֶתְמוֹל יִנְקֵתִי מִשְׁדִּיָּה
וְהֵם מָלְאוּ חֵלֶב מֵתוֹךְ רִקְוֹם.
עֲכָשׁוּ אֲנִי חוֹשֶׁשֶׁת שׁוֹב שְׂדֵי לָהּ.

עֲכָשׁוּ אֵינֶנִּי יְכוּלָה לְקוֹם.

2

עֲכָשׁוּ אֵינֶנִּי יְכוּלָה לְקוֹם.
עֲכָשׁוּ אֲנִי נִצַּמְדֶּת לַמַּגָּבֶת.
נוֹתֵר חֵלֶב הַפֶּרֶחַ הָרִקְוֹם

כְּמוֹס בֵּין הַסִּיבִים שֶׁל הַמַּגָּבֶת.
הִיא עוֹד לַחֵה. הֶרְטִיבוֹת נוֹתֶרָה בָּהּ.
וְהִיא אֶתִּי בַחֲשָׁכָה מוֹגַפֶּת –

שִׁכְבָּה רַכָּה שֶׁל בֶּד עַל פְּנֵי הַטְּרָאוּמָה.
אֶל תַּכְתְּבֵי שִׁירִים עַל אַחֲרוֹת
כִּי לֹא אוֹכֵל לְשָׂאֵל אֶפְלוֹ לָמָּה

וְאֵיךְ בִּכְלָל נִתְּתָ לָזֶה לְקִירוֹת.

וַאִיךָ בְּכָל־לַיְלָה נִתְּנָה לָזֶה לְקָרוֹת?
וַאִיךָ בְּכָל־לַיְלָה יִכְלָתָה עֹכֶשׁוֹ לְלַכֵּת?
הַכֹּל שָׁבוּר בֵּין גִּבְסֵי הַקִּירוֹת.

אַחֲרֵית לָטוֹס אֶל כָּל כּוֹכְבֵי הַלַּיְלָה.
נִבְלָעַת וְנִגְמָאת בְּנִגְסָה
פְּגִישָׁה רַכָּה כְּנִשְׁיֶקֶת הַלֶּחֶם.

אַחֲרֵית לְתוֹרְנוֹת נֶשֶׁק וְסֵעַ.
רִדְפָתָה אַחֲרֵי הַמַּחֲוּגִים בְּלִילָה.
זְמַנָּנוּ הַתִּקְצָר וְהַתְּפֹסָה

בְּסוּף חֶסֶר-מוֹצָא כָּשֶׁל בְּלָדָה.

בְּסוּף חֶסֶר-מוֹצָא כָּשֶׁל בְּלָדָה.
בְּסוּף כָּשֶׁל טְרַגְדִּיָּה יוֹנִית.
עֹכֶשׁוֹ חֲשׂוֹף סָבִיב. עֹכֶשׁוֹ שְׁעַת לַיְלָה.

כְּתִבְתִּי הוֹדָעָה וְאַתָּה עֲנִית.
שְׁלַחְתָּ לִי הוֹדָעָה קָרָה כְּקָרָח
אַחֲרֵי הוֹדַעְתִּי הַבְּכִינִית.

וְשׁוּב פָּשׁוּט סִרְבִּיתִי לְשִׁקְרָךְ
כִּי רַק אֶתְמוֹל הִנַּחְתָּ בֵּין זְרוּעוֹתַי
שָׁנָה רַכָּה וּמִתּוֹקָה מִפָּרָח

וְהִסְתַּבֵּכָה שְׁנִיתְךָ בְּזְרוּעוֹתַי.

5

הַסִּתְּבָכָה שְׁנִיתָ בְּזוּעוֹתַי.
דָּבָר שֶׁהוּא מְתוּק מִכְדֵּי לִכְתֹּב.
אֲבָל אֵינִי יוֹדַעַת שׁוּב מְתִי

תִּישְׁנִי אֶתִּי. כְּתַבְתָּ: "הִיָּה לִי טוֹב
כָּל כֶּן לִישׁוֹן אֶתְךָ", וְלֹא כְּתַבְתָּ
מְתִי נִחְזֹר אֶל תוֹךְ אוֹתוֹ לְטוֹף.

עֲכָשׁוּ רְחוּק גּוֹפֶךְ הַמְלָטָף.
עֲכָשׁוּ רְחוּק עוֹרֶךְ הָרֶךְ מִמְּנִי
אֲבָל אֲנִי רוֹחֶשֶׁת מִתְחַתִּיו

וְאֵת מִתְחַת לְעוֹרִי מִמִּילָא.

6

וְאֵת מִתְחַת לְעוֹרִי מִמִּילָא
אֲבָל הִרִי זְמַן רַב כָּל כֶּן עֶבֶר
מֵאֵז כְּתִיבַת כָּל הַמְּלִים הָאֵלֶּה.

עֲכָשׁוּ הַתְּרַחֲקוּתָהּ הִיא עַד צִנְאָר.
עֲכָשׁוּ הַתְּרַחֲקוּתָהּ כְּמוֹתָהּ כְּמִים
מֵעַל לְרֹאשׁ. זְמַן רַב כָּל כֶּן עֶבֶר.

עֲכָשׁוּ אֲנִי טוֹבֶלֶת פְּעָמִים
בְּנַחַל, בְּאוֹתוֹ נִהַר אֶכְזָב.
אֶפְשָׁר לְטַבֵּל בְּנַחַל פְּעָמִים.

הִנֵּה אֲנִי טוֹבֶלֶת בּוֹ עֲכָשׁוּ.